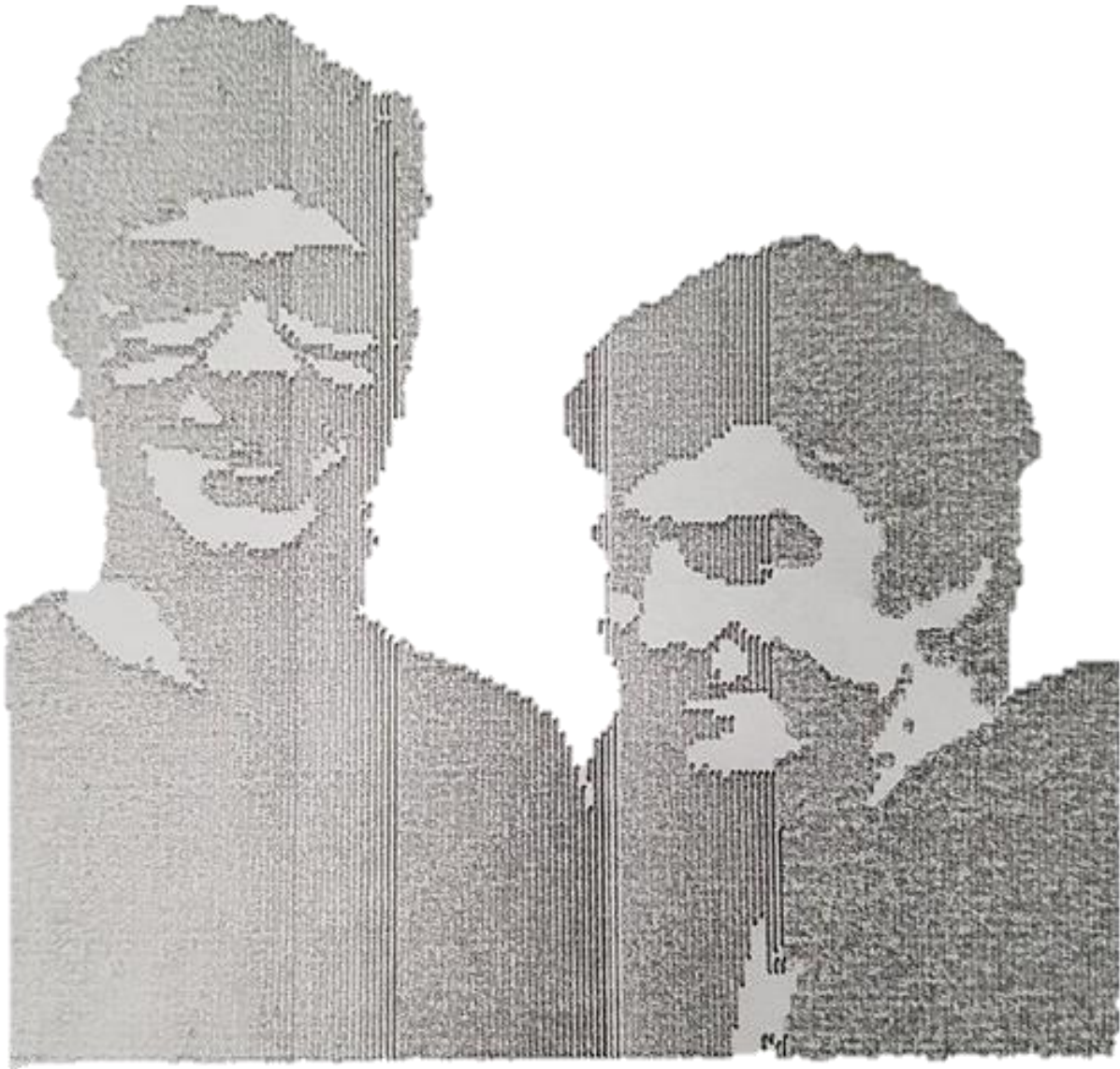

Semesterprojekt

Gruppemedlemmer:

Anders Elian
Gustav Nobel
Quan Nguyen
Caroline Kragh
Mads Østergaard
Mads Nielsen
Peter Nielsen

CPR:

151196
171296
290996
290994
080896
110896
111196

Vejledere:

Preben Hagh Struge Holm
Jacob Wilm

Projektperiode:

15 december 2017

Kursuskode:

RD1-PRO

Institution:

SDU

Resume

Í dette projekt var formålet, at lave noget software, som skal kunne konvertere et billede om til kode, hvorefter en PLC skal kunne omdanne dette til en tegning ved hjælp af en robot. Derudover skal robotten spidse blyanten automatisk. Vi har omdannet billedet til kode ved hjælp af et java-program, og brugt en PLC til at kommunikere med robotten, og genere en bane for robotten at følge. Vi er kommet frem til at kunne lave et billede om til kode, og efterfølgende få PLC'-en til at genere en bane for robotten og tegne ved hjælp af streger. Det blev også muligt at få spidset blyanten automatisk.

Forord

Denne rapport er skrevet af gruppe 8 fra studiet diplomingeniør i robotteknologi, ved syddansk universitet, i forbindelse med det givne semesterprojekt i perioden mellem den 12 oktober 2017 til 15 december 2017.

Rapporten er skrevet til underviseren og vejlederen, og skal vise gruppens samarbejde og faglige evner indenfor de fag, der har været nødvendige i udførelsen af projektet.

Denne rapport beskriver de problemstillinger, der er dukket op under projektforløbet, med en begrundelse for de valg og løsningsforslag der er blevet foretaget. I rapporten bliver der også beskrevet om samarbejdet i gruppen, og hvordan det har påvirket arbejdet i projektet, samt en konklusion der beskriver slutresultatet af projektet, m.m.

Indholdsfortegnelse

Resume.....	1
Forord.....	1
Indholdsfortegnelse	2
Indledning.....	4
Problemformulering	4
Tegnerobot	4
Elektronik	4
Driverboard.....	5
Opsætningen.....	5
Java	9
PictureinOOP	9
Andre klasser.....	11
Image.....	11
Color	12
Robot control code	12
Message.....	13
PartImage	13
Scale	14
Diskussion	15
Struktureret tekst	18
Opbygning af programmer.....	18
Reset-program	19
TCP.....	21
DRAW	22
Emergency-program.....	23
HMI - Human Machine Interface.....	24
Forbedringer	25
Resultater	26

Konklusion	26
Perspektivering	Fejl! Bogmærke er ikke defineret.
Litteraturliste	26
Tids- og arbejdsplaner	26
Bilag og appendiks	27

Indledning

I dette projekt skal vi med en robot tegne et billede. Vi skal med brug af Netbeans og Automation Studio skrive to programmer, som ved hjælp af en robot konverterer et digitalt billede til en fysisk tegning. Robotten vil blive udstyret med en holder, som passer til en jumboblyant. Efter robotten har tegnet en vis mængde skal den kunne spidse blyanten.

Det skal være muligt at importere et billede til Netbeans, som vil give data videre til PLC'en. Automation Studio bruger så den information til at styre robotten, og tegne det givet billede. Det skal være muligt at spidse blyanten automatisk.

Robotten får mulighed for maksimalt at tegne et billede på 165x165. Programmet i Netbeans vil således skalere alle billeder som er større.

Problemformulering

Det primære fokus i denne rapport vil være at finde og importere digitale billeder, der skal konverteres til data, via et selvlavet program der programmeres i Netbeans med Java som programmeringssprog. Når dette er gjort, skal dataet af billederne kunne læses af et andet program, som også skal kunne få robotten til at tegne billederne på et stykke papir med hjælp af en jumboblyant. Desuden vil det andet program blive skrevet i struktureret tekst i automation studio. Til sidst i rapporten vil der vurderes og diskuteres, om de konsekvenser der fremkommer af vores løsningsforslag til hver problemstilling.

Tegnerrobot

Tegnerrobotten er opbygget på den måde, at den arbejder indenfor et tredimensionelt rum. Der bliver anvendt i alt tre motorer som, hver opererer henholdsvis X-, Y-, og Z-aksen. Robotten har en blyantholder som kan holde en blyant der ligger lodret. Derudover har den også en plade med et stykke papir ovenpå, der ligger vandret. Robotten bliver desuden holdfast ved hjælp af skinner der fungerer som et skelet for robotten.

Kigger man på robotten forfra, så er X-aksen den akse som bevæger blyantholderen (med blyanten) til højre og venstre side. Z-aksen bevæger blyantholderen (med blyanten) op og ned. Og Y-aksen kan kun bevæge pladen (med papiret) op og ned. På den måde kan man altså tegne overalt på papiret.

Til sidst har robotten en blyantspidser, hvor blyanten kan blive spidset mellem selvbestemte intervaller.

Elektronik

Da dette emne er nyt for de fleste i gruppen og ikke er et kursus for dette semester, vil dette afsnit blive mere praktisk end teoretisk. Så i det følgende afsnit gennemgår vi opsætningen af driver-boardet og PLC'en

Driverboard

Driver boardet som vi benytter har 10 porte og 9 knapper. Portene har til formål at forsyne driverboardet, styre en motor og få signaler fra PLC'en.

Driver boardet har 4 porte til en A og B fase, som bliver tilkoblet til en motor.

Forbindelsen mellem driver boardet og PLC'en sker gennem de 3 porte STEP, DIR, EN som vi forbinder til PLC'ens X3 modul. Der er også en +5V port i samme sektion, som vi kobler til 24V fra strømforsyningen.

De 9 knapper på driver-boardet kan justere spændingen driver-boardet giver, motorens hastighed, hvor mange segmenter der er på en rotation og larm når motoren låser. Knapperne hedder som følgende, SW1 – SW3 og S1 – S6 og kan have værdien 0 eller 1.

SW1 – SW3 bestemmer hvor mange ampere driverboardet giver. Vi har valgt at køre med 1 ampere, og det gør vi ved at stille SW1 og SW2 på 0 og SW3 på 1. Så får vi en output current på 1 ampere.

De motorer vi bruger kan køre med op til 2.8 ampere, men gennem en række test, har vi fået bedst resultat ved at køre med 1 ampere.

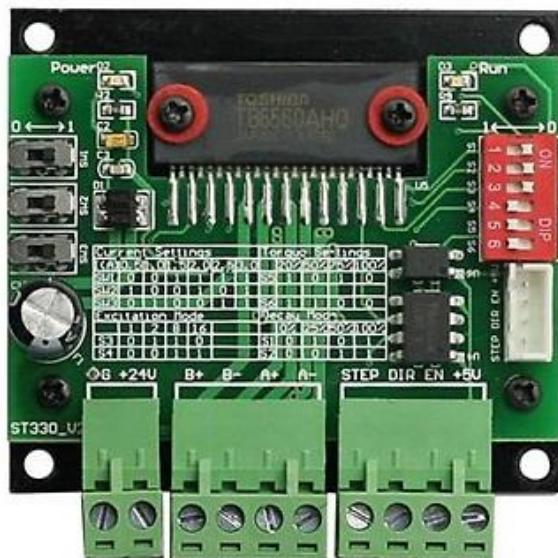
S5 og S6 hænger sammen og definerer vores "Static current" som bestemmer, hvor hurtigt vores motor arbejder. Da vi gerne vil have et billede inden for en rimelig tid er S5 og S6 0 da motoren så kører på 100%.

S3 og S4 hænger sammen og definerer "Segments" som bestemmer, hvor præcis og detaljeret tegningen bliver. S3 og S4 har vi givet værdien 0, så vores motor kører med 200 steps på en rotation, og dermed 1,8° per step.

S1 og S2 definerer "Decay mode" som bestemmer, hvor meget lyd der kommer, når stepper-motoren låser, og hvor mange rystelser der er, når motoren bevæger sig. S1 og S2 har fået værdien 1, som sætter "decay mode" til 100% hvilket skulle mindske larm og rystelser så meget som muligt.

Opsætningen

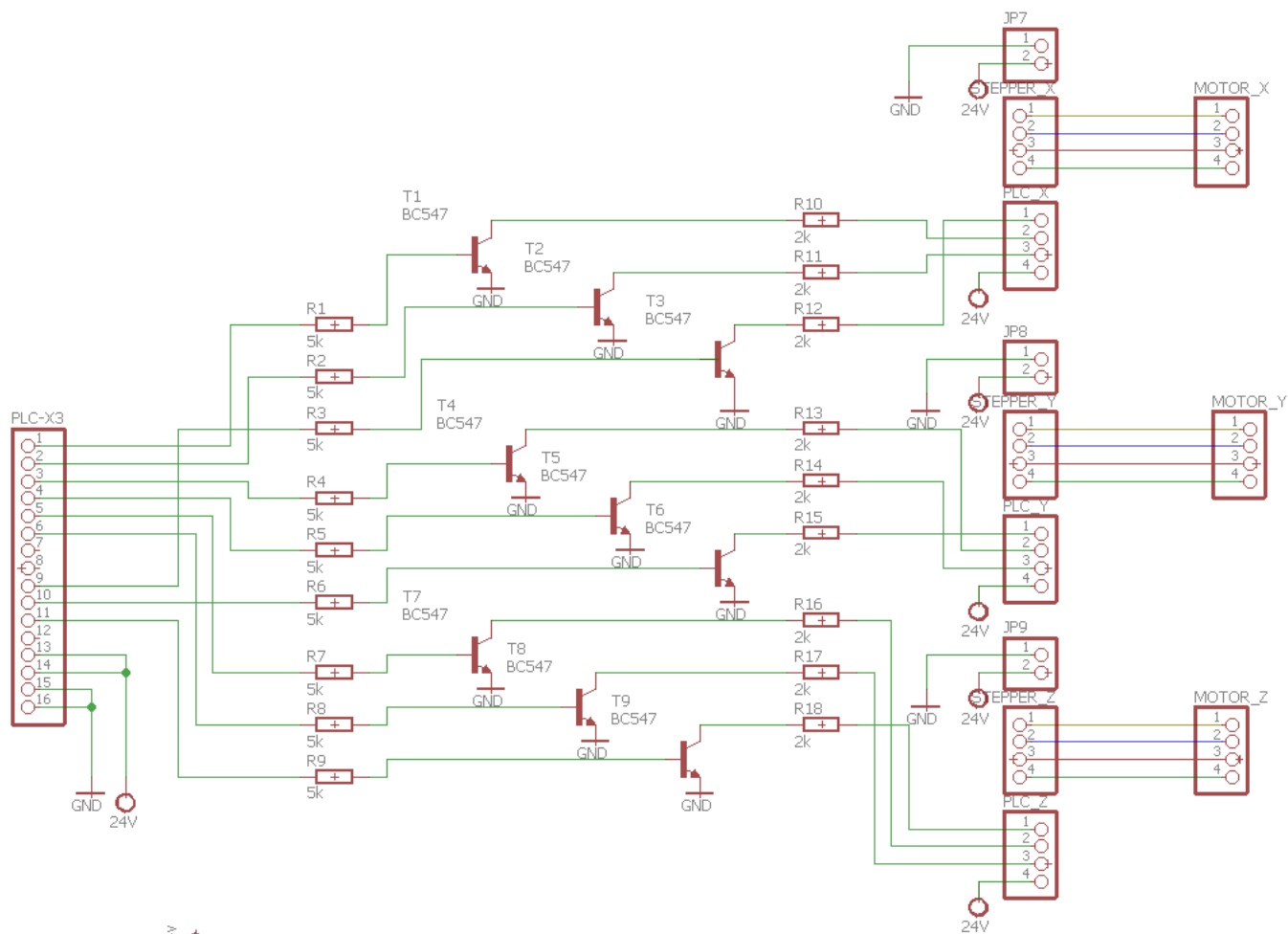
Vi bruger tre driver-boards, da vi skal kontrollere tre motorer, hvor opsætningen for hvert board er identisk, men med forskellige indgange. I tabellen under viser vi, hvor de 3 porte fra driver-boardet bliver tilkoblet til PLC'ens X3 modul. Da hvert driver-board styrer hver deres motor, nævner vi også

hvilken akse hvert board styrer. Hele X3 modulet bruger vi som digital output (DO) og forsyning af PLC'en.

X3 modul	
DO1	Board x DIR
DO2	Board x EN
DO3	Board y DIR
DO4	Board y EN
DO5	Board z DIR
DO6	Board z EN
DO9 (HIGH-SPEED)	Board x STEP
DO10 (HIGH-SPEED)	Board y STEP
DO11 (HIGH-SPEED)	Board z STEP
24V	Forsyning til PLC
24V	Forsyning til PLC
GND	GND til PLC
GND	GND til PLC

Det elektroniske kredsløb er der gjort få tanker om, da holdet ikke har meget kendskab til elektronik. Primært skal der opstilles en forbindelse mellem PLC'en og de tre driver-boards, som skal forbindes til de tre motor. Det har vi gjort med følgende opstilling.

Vi har fået fortalt at de transistorer vi bruger, godt kan klare fem millieampere, og da vi ved at PLC'en giver 24 volt, bruger vi Ohms lov til at beregne modstanden mellem PLC'en og transistoren. Transistorer er opbygget af dioder og dermed er der et spændingsfald på 0.7 volt som skal med i vores modstandsberegning.

$$\frac{24V - 0.7V}{0,005A} = 4660 \text{ Ohm}$$

Ud fra udregningen har vi overdimensioneret og valgt en 5K ohm modstand. Efter transistoren har vi sat en 2K ohm modstand, som er et krav ved brug af 24 volt, som er beskrevet i databladet. Dette er gentaget for alle de signaler vi benytter.

De 3 motorer har 4 ledninger gul, blå, rød og grøn, som er i 2 par af gul og blå, og rød og grøn. Den gule og blå ledning har vi tilsluttet B fasen, hvor den gule går til b+ og den blå til b-. På samme måde har vi tilsluttet rød og grøn til A fasen, hvor den røde bliver tilsluttet til a+ og den grønne til a-.

For at vi altid har samme startpunkt efter hver kørsel, har vi valgt at bruge kontakter på de tre akser. Kontakternes funktion er at give PLC'en besked om, at blyantsholderen er kørt tilbage i start position,

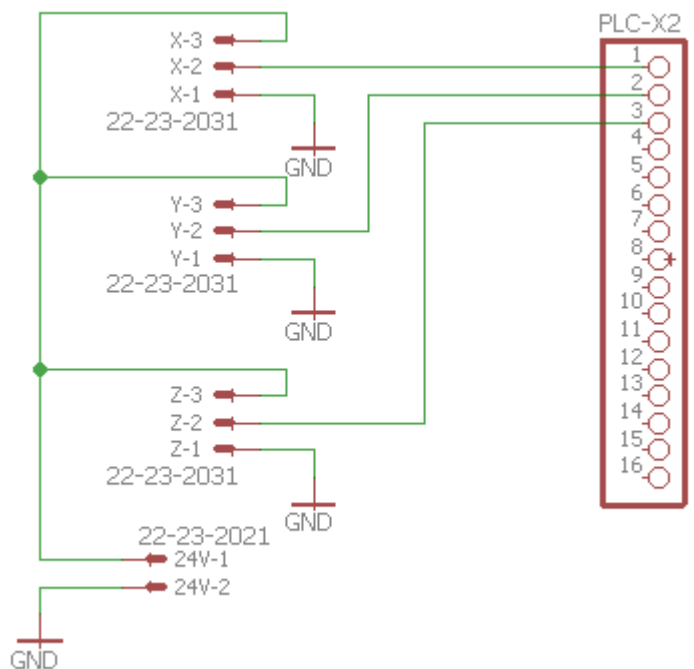

og derved skal de tilsluttes til nogle af PLC'ens digital input (DI). PLC'en har DI på X2 modulet, hvor vi har brugt følgende porte.

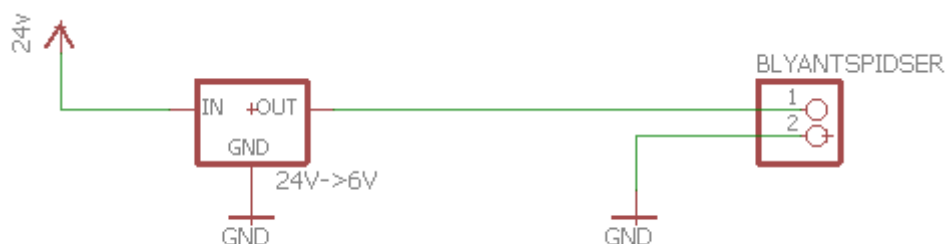
X2 modul	
DI1	switch_X
DI2	switch_Y
DI3	switch_Z

For opsætningen af kontakterne som nævnt tidligere i elektroniksektionen, har vi gjort følgende.

Kontakterne har 3 ledninger. Som vist på figur (x?) har vi 3 kontakter, en til X-, Y- og Z-aksen. Kontakterne tilsluttes alle 24 volt og GND. Herudover har de hver deres indgang til PLC'en som vist i tabellen over.

En del af projektet er også at få robotten til at spidse blyanten automatisk, så der skal også monteres en blyantspidser.

Da blyantspidseren kun kan klare 6 volt, bliver vi tvunget til at bruge en spændingsregulator. Så vi tilslutter spændingsregulatoren til 24 volt og til ground. Dermed får vi 6 volt på "output-benet", som vi kan tilslutte til blyantspidseren. Blyantspidseren skal også tilsluttes GND.

Java

Java delen af projektet skal kunne læse en billedfil fra en given destination på computeren, hvorefter billedet vil blive lavet om til en String og efterfølgende sendt videre til vores PLC program, som er i direkte kontakt med tegnerobotten. Java-koden gennemgås i denne del af rapporten med fokus på kodens main class, *PictureinOOP*, hvor der vil blive henvist til de andre classes i koden.

PictureinOOP

I starten af main-klassen befinder hele koden sig inde i et while(true)-loop for at den kan køres gentagende gange, hvis ønsket af brugeren. Det første der sker inde i dette loop er kreering af et objekt *sc*, af klassen *scanner*, som stammer fra det importerede bibliotek *java.util.Scanner* fra linje 17 i klassen. Dette bliver benyttet til at tage input fra brugeren.

Kodeblokken på linje 19-32 læser en billedfil fra projektmappen og konverterer filen til et objekt af *BufferedImage*, via et import af biblioteket *java.awt.image.BufferedImage*. Kodeblokken starter med at deklarere variabellet *name* af typen String. Derefter deklareres et objekt af *BufferedImage*, *cImage* initialises med værdien null. *fileName* og *cImage* deklareres her, da de skal bruges i koden senere, og initialises med en brugbar værdi i et while(true)-loop derefter. I det førømtalte while(true)-loop prompter programmet til at skrive et filnavn tilhørende et billede i projektmappen. *fileName* bliver her sat lig det input, og via en try multi-catch læses filen. I kodens try-del af statementet sætter vi vores før-deklarerede *cImage* lig en billedfil med samme navn som der er blevet skrevet i brugerens input tidligere. Dette bliver gjort via importering af *java.io.file* og *javax.imageio.ImageIO*. Kodens catch tager højde for *IOExceptions* og *IllegalArgumentExceptions*, da de to metoder fra det importerede bibliotek kan kaste dem. Via *ImageIO*'s statiske metode *read* læsses en billedfil der inde i metoden *read* kreeres, som et objekt af *File*, hvor *fileName* er et parameter. *File* laver *fileName* om til en fil og *read* kan derfra læse sagte fil, *read* returnere et *BufferedImage* og *cImage* kan altså sættes lig det *read* returnerer. *ImageIO* kan læse PNG og JPEG, som blev benyttet til at teste programmet og robotten, men den kan også læse BMP, WBMP og GIF filer. *File* kan kaste en *nullPointerException* hvis *fileName* er lig null, men da vi giver den en værdi via brugerinput, kan den ikke have det på det tidspunkt i programmet, altså gribes den exception ikke i catch-statementen. For at kunne gribe *IOExceptions* er *java.io.IOException* importeret. *IOExceptions* gribes hvis *cImage* bliver sat lig null og *IllegalArgumentExceptions* gribes hvis en error sker i løbet af læsningen af billedet. I denne kode kunne det fx ske hvis noget forkert er indtastet af brugeren ved brugerinput.

pictureArray, et multi-array af typen byte, kreeres på linje 36 i koden, hvis længde er sat lig bredden af vores valgte billede i pixels. På linje 40 til 45, laves der et objekt af klassen *Image*, og der benyttes en af dens metoder, *assembleImage*, der udfylder det nævnte multi-array (*pictureArray*).

På linje 48 printes der på konsollen til brugeren, hvilket limit der er sat for mængden af pixels et billede må have før det skaleres, samt hvor mange pixels det valgte billede har. Brugeren bliver

promptet i linjerne 51-85 til at vælge imellem det fulde billede, eller en udvalgt del af billedet. Hvad end billedet skal skaleres eller ej, promptes der om det samme, og svarene brugeren må give er også ens. Uden at brugeren nødvendigvis ved af det, skaleres billedet hvis det overskrider billedets pixel limit. Limit er som der nu, sat for at teste programmet, videre forklaring kommer i diskussionen.

På linje 88-90 deklarerer og initialiseres objektet *roboC* af klassen *RobotClient*. Via variablerne port af typen int som er sat lig 12345 og hostName af typen String som er sat lig "192.168.0.103" *RobotClient* er et library givet af vores professor. Setuppet af denne server og TCP forklares i PLC delen af rapporten.

På linje 92 kreeres et objekt, *scaledImage* af klassen *Scale*, så objektet kan benyttes længere nede i koden, inde i de følgende if-statements til at skalere billedet.

På linje 94-221, afhængigt af om brugerens input på linje 51-85 er FP (*full picture*) eller SP (*specific part of picture*), og om billedets originale mængde af pixels overskrider det satte limit, kan der forekomme fire forskellige udfald.

Det første mulige udfald, her for forklaringens skyld kaldt FP1, konverterer hele billedet til en String via objektet *code* af klassen *Message*, via metoden *convertToMessage*. Derefter tegner den, for brugeren skyld, billedet i hhv. 1 og 0, med mellemrum bagved hvert tegn, via objektet *photo*, og printer omtalte String. Endvidere forbinder den til PLC'en, via en server og sender billedets String, derefter hvis den er forbundet til serveren, bryder den forbindelsen afhængigt af brugerinput.

På linjerne 104-117 sendes det fulde billede til PLC'en, I denne kode blok sendes den sammensatte String der sammensættes i metoden *convertToMessage* fra klassen *Message* til PLC'en. Metoden *connect* forbinder til serveren og videre til PLC'en via objektet *roboC*.

Endvidere, såfremt programmet fortsat er forbundet til PLC'en, prompter det brugeren til at bestemme, hvorvidt den skal afbryde forbindelsen, og såfremt brugeren skriver alt andet end "YES", prompter den brugeren igen via dens while(true) loop. Såfremt brugeren skriver "YES", bliver forbindelsen afbrudt, og via et break hopper koden ud af while(true)-loopet.

I det tredje mulige udfald her kaldt SP1, prompter koden brugeren til at specificere hvilket område af billedet som skal tegnes, og via objektet *part* af klassen *PartImage*, sættes variablen *partMessage* af typen String til billedets kode for det specifikke område. Endvidere forbinder den til PLC'en, sender billedets String, og via brugerinput afbryder den.

Et fjerde udfald er FP2, hvor koden skalerer billedet og beregner forholdet hvorved der skal skaleres via objektet *scaledImage*, der blev kreeret på linje 92 i koden. Ved hjælp af *scaledImage* tegnes billedet for brugeren med hhv. 1 og 0, med mellemrum bagved, hvorefter billedet bliver konverteret til en String, og denne String udskrives til brugeren. Endvidere forbinder programmet til PLC'en, sender billedets String, og via brugerinput afbryder den.

Det sidste udfald, kaldt SP2, skalerer koden billedet og beregner forholdet hvorved der skal skaleres via objektet *scaledImage*, der blev kreeret på linje 92 i koden. Brugeren promptes til at specificere det område af billedet som skal tegnes, og via objektet *scaledImage* tegnes billedet i hhv. 1 og 0, med mellemrum bagved samtlige tegn, og variabelen *scaledMessagePart* af typen String sættes lig billedets kode for det specifikke område og printes til brugeren. Endvidere forbinder programmet til PLC'en, sender billedets String, og via brugerinput afbryder den.

Ved linje 224-232 bliver brugeren promptet om hvorvidt de vil fortsætte programmet eller lukke programmet, og ud fra hvorvidt brugerens input er "NO" eller alt andet, hopper processen ud af *while true*-loopet som hele koden er i, eller programmet starter loopet forfra.

Andre klasser

Image

Klassen *Image* indeholder 2 attributes, 1 constructor og 2 metoder. De to private attributter er *iHeight* og *iWidth* af typen int, som i constructoren, respektivt bliver sat lig med parametrene *newIheight* og *newIwidth* begge af typen int, som i programmets main, *PictureinOOP*, respektivt bliver sat til billedets højde og bredde.

Denne klasse indeholder metoden *assembleImage*, der benytter parametrene byte *pictureArray*[ ][ ] af typen byte, og *image* af typen *BufferedImage*, til at udfylde et multi-array med hhv. 0 og 1, castet til typen byte, for henholdsvis hvid og sort. *pictureArray* er af typen byte, for at spare på pladsen, da der ikke er brug for mere plads for et 1 og 0. Metoden begynder med at kreere objektet *ofPicture* af klassen *color*, dette gøres for at gemme værdierne et samlet sted. Et dobbel for-loop påbegyndes for at trappesere *pictureArray* fra main. Inde i det ydre for-loop, der gennemgår billedets bredde, kolonne for kolonne af pixels, sætter et nyt array med en størrelse lig højden af billedet ind i hver indeks, så *pictureArray*, værdimæssigt, så kan fyldes ud. For, hvert y- og x-værdi der er inde for grænserne sat af billedets bredde (y) og højde (x), sker der følgende:

Color har attributterne *rgb*, *red*, *green*, *blue*, og de har hver deres accesmetoder. *Rgb* sættes via *getRGB*, en metode fra *BufferedImage*, der giver en farvekode for farven af et pixel, eller her en index i multi-arrayet. Et fx på hvordan de tre farver sættes er, "*ofPicture.red = (ofPicture.rgb>>16)&0xff*,". Man bruger *>>* til bitvis at gå gennem farvekoden. Den specifikke farve værdi kan findes byte vis og koden gennemgås bitvis derfor med 0, 8 og 16 til at finde værdien for farverne rød, grøn og blå i hvert pixel i billedet. Af disse farver findes gennemsnittet, via objektet *ofPicture*, så vi kan se billedets pixel i hvor "lyse" de er, og dermed ikke i farver. Ud fra dette sættes en ny *RGB*, som er gennemsnittet for hvert pixel, via *getRGB*, en metode fra *BufferedImage*. På linje 43 til 47 sættes hvert pixel/index lig 0 eller 1 castet til byte, afhængig af om gennemsnittet er lig med eller højere end 160, eller om det er lavere.

Hvis det er lavere, er farven tæt nok på sort til at koden konvertere det til 1 og omvendt hvis det er over eller lig med 160, konverteres det til 0.

Metoden `drawImage` har parameteren `pictureArray` af typen `byte` og står på linje 54 til 65 i denne klasse. Den benytter dobbelt for-loopet til at trappesere `pictureArray` og printer et 0 eller 1 (visuel reportage af pixels og dets farve) i konsollen, afhængig af arrayets værdi i det givne index i arrayet. For det ydre for-loopet gælder det, at `int y` får den givne startværdi 0, og såfremt dens værdi er lavere end højden af billedet, så vil der blive lagt +1 oveni værdien for `y`. Såfremt disse kriterier bliver opfyldt, vil det indre for-loop blive gennemgået, For det indre for-loop gælder det samme, blot med værdien for `int x` og bredden af billedet, i stedet for `y` og højden af billedet.

På linje 57, såfremt at værdien i indekset som processen er nået til, er lig 0, så vil der blive printet et 0 efterfulgt af et mellemrum og såfremt dette ikke er tilfældet, vil der blive printet et 1, ligeså efterfulgt af et mellemrum.

Til sidst på linje 63, sørger koden for at efter hver række af pixels er gennemgået og der hoppes ud til det ydre for-loop igen. Her sørger koden for at der printes på næste linje af konsollen og dobbelt for-loopet er færdigt med en række. Heraf tegnes billedet række for række.

Color

Klassen `Color` indeholder 5 attributterne `rgb`, `red`, `green`, `blue` og `average`, som står på linje 5-9 og alle af typen `int` og alle er `private`. Klassen indeholder desuden en `no-arg` constructor, samt 6 metoder, 2 accessmetoder og 4 mutatormetoder.

Accessmetoderne i denne kode er som følger: `getAverage` der returnerer attributen `average`, da den er `private`. Derimod lidt atypisk for accessmetoder, beregner den `average` i metoden, og på en måde er den dermed også en mutatormetode. En anden metode er `getCrgb` der returnerer attributen `rgb`, da dette er en `private` attribute. `Crgb` står for RGB værdien i klassen `Color`, og benyttes da det importerede library, `java.awt.image.BufferedImage`, allerede har en `getRGB` metode der bruges i klassen `Image`.

De 4 mutatormetoder gør det muligt at sætte attributterne `rgb`, `red`, `green` og `blue` til en værdi indenfor grænserne af typen `int`, hvilket benyttes i klassen `Image`.

Robot control code

‘D’ står for *Down* og at robotten skal tegne her, samt skifte plads til næste pixel på x-aksen. ‘U’ står for *Up* og at der ikke skal tegnes, men der kun bevæges til næste pixel på x-aksen. Up og Down beskriver vores y akse position, hvorvidt pixelen er sort eller hvid. N står for *Next Line* og robotten skifter til næste række af pixels af billedet. ‘Q’ står for *Quit*, som betyder at tegningen er færdiggjort og at robotten skal stoppe med at tegne. Det kan forekomme, at der i den kreerede String kan stå et ‘N’ før ‘Q’, hvilket ville få robotten til at skifte linje blot for derefter at afslutte, men i dette tilfælde vil robotten blot afslutte fuldstændigt, robotten ikke kan forstå sagte kombination, “NQ”. Dette er umiddelbart en

fejl i koden, men det har ikke nogen indflydelse på det færdige resultat, da robotten alligevel skal stoppe.

Message

Klassen *Message* indeholder 2 private attributter på hhv. linje 6-7, som lyder som følgende:

upOrDown af typen char, og *message* af typen String. Derudover indeholder klassen også en no-arg constructor på linje 9-10, som sætter attributten *message* lig en tom String.

Klassen indeholder også metoden *convertToMessage* på linje 13, med parametrene byte *pictureArray* og *BufferedImage image*.

convertToMessage sætter en String sammen, baseret på *pictureArray* fra main og kombinationen af følgende bogstaver: 'D', 'U', 'N' og 'Q'.

Den sætter sagte String sammen på følgende måde. Metoden trappeserer *pictureArray*, via et dobbelt for-loop der er på linje 14-31. Det ydre for-loop gennemgår billedets pixels via et variable af typen int. Billedet gennemgås række for række, en række for hver y-værdi, y's maximum værdi er altså billedets højde. For hver række af pixels eller for hver y-værdi, gennemgår det indre for-loop, via variabelen *x* af typen int, hver kolonne, der tilsammen er bredden af billedet, hvilket altså er *x*'s maximum.

Inde i det indre for-loop sker følgende: Hvis *x* er under højden af billedet, og *x* er under bredden af billedet, så sættes attributen *upOrDown* lig enten 'U' for "Up", eller 'D' for "Down", afhængig af om det givende indeks, som koden er nået til, er lig 0 eller ej. Derefter bliver *upOrDown* sat i slutningen af attributen *message*. Dette har en begrænsning via et if-statement for at undgå en

OutOfBoundsException når billedet ikke har lige lange sider. Altså kan koden kun sende en String for enten et kvadratisk billede, eller kun et kvadratisk stykke af billedet, hvis størrelse afhænger af dets bredde eller højde, afhængigt af hvilken der er mindst. I det ydre for-loop, efter gennemgangen af det indre for-loop, sættes der et 'N' på enden af *message*, som står for at robotten skal tegne næste linje. Efter hele dobbelt for-loopet sættes et 'Q' i enden af *message*, hvilket står for at robotten skal stoppe.

PartImage

Klassen *PartImage* har 2 private attributes: *message* af typen String og *upOrDown* af typen char.

Klassen indeholder også 1 no-arg constructor der sætter *message* lig en tom String og 2 metoder. På linje 13-21 står metoden *messagePart* der via parametrene int *x1*, int *y1*, int *x2*, int *y2* og byte[ ][ ]

pictureArray sætter en String sammen ud fra samme bogstavs kombination som metoden

convertToMessage fra klassen *Message*. Den sammensætter koden på samme måde, men med

ændringen, at *y* og *x* i dobbelt for-loopet har startværdier og slutværdier der er sat via brugerinput i

main. Metoden *drawImage* har samme ændringer som *convertToMessage*, og gør altså det samme som *drawImage* fra klassen *Image*, men ud fra to intervaller af *x*- og *y*-værdier.

Scale

Denne klasse består bl.a af 7 private attributes, 3 af typen int, 2 af typen long, *upOrDown* af typen char og *message* af typen String. Klassen består også af en constructor og 8 metoder.

Constructoren på linje 18-23 benytter sig af parameteren *BufferedImage image* til at sætte attributen *iHeight* og *iWidth* af typen long, til respektivt billedets højde og bredde. Constructoren sætter attributen *message* af typen String til en tom String, sådan at den har en værdi før den benyttes i metoder længere nede i koden. Constructoren beregner også mængden af pixels i billedet, ved at gange *iHeight* og *iWidth*.

Metoden *amountOfScaling* på linje 40-56 udregner forholdet hvormed billedet skal skaleres og sætter attributten *n* til denne værdi, sådan at resten af de metoder der er i denne klasse har lettere adgang til den. Metoden beregner *n* ved at dividere mængden af pixels i billedet med et variabel der skjuler attributten *n*, altså en variabel med samme navn. Derefter hvis *spAmount*, som afhænger af variabelen *n*, er under det limit vi har på mængden af pixels, eller hvis *n* er lig 2, så er variabelens værdi godkendt. *spAmount* afhænger af *n* da den beregnes ved at trække *pAmount* divideret med *n* fra *pAmount*.

Variablens værdi starter på 1000 og formindskes med 1 for hver gennemgang af det while(true)-loop koden er indkapslet i, indtil det bliver godkendt. Attributten *n* sættes lig variabelen *n* når værdien er godkendt og der hoppes ud ad while(true)-loopet via et break. *n* kan være lig 2 og blive godkendt i *amountOfScaling* fordi at enten er 2 det eneste tal der går op i billedets pixels, eller ingen gør, med undtagelse af 1, og 2 sættes dermed som standard for billedet.

getValueN er en accesmetode der returnerer *n*, så der er adgang til den i main, og derfra via metodernes parametre, har de også adgang.

getValueSPAmount er en metode der returnerer attributten *spAmount*, og ligeså returnerer *getValuePAmount* attributten *pAmount*.

På linje 58-76 er der en metode, *drawImage*, der printer billedet ud i 1'er og 0'er, med et mellemrum bagpå, ligesom *drawImage* i *Image*-klassen, men dette sker i forhold til *n*. Når *pictureArray* trappeseres via et dobbelt for-loop, gennemgås det indre for-loop, hvis *y* divideret med *n* ikke har en rest på 0.

Yderligere køres koden inde i det indre for-loop kun, hvis *x* divideret med *n* ikke giver 0. Derved fås den effekt at alle rækker hvor *n* går op i *y* og alle de kolonner hvor *n* går op i *x*, forsvinder.

På linje 78-104 står metoden *convertToMessage*. Den sætter en String sammen ligesom *convertToMessage* i klassen *Message*, men med brug af *n* på samme måde som denne classes *drawImage*.

På linje 109-131 står metoden, *scaledMessagePart*, der sætter en string sammen ligesom *messagePart* i *PartImage* klassen, men med samme ændringer som i ovenstående metode, *convertToMessage* i denne klasse.

På linje 134-149 står der metoden, *drawImage*, som er en overloading af metoden *drawImage* længere oppe i klassen på linje 58-76. Denne metode printer et billede på samme måde som *drawImage* fra klassen *PartImage*, men med samme ændringer som *drawImage* på linje 58-76.

Diskussion

Interfaces og abstrakte klasser:

Java kodens programmeringsfase startede før der var styr på hvad og hvordan abstrakte klasser og interfaces fungerer, derfor er de ikke inkorporeret. Hvis tiden var til det, ville et fokus være blevet sat på interfaces, da koden har metoder som *drawImage* der benyttes i næsten alle klasser. Det kunne også hjælpe på at få sat et system op for programmets klasser. Mange af klasserne kunne have været sat sammen, eller en klasse som *Scale* kunne være blevet splittet op, da der som det er nu, er klasser med få metoder og klasser med mange, og rent orden mæssigt er det lidt et rod. Her kunne interface og abstrakte klasser have sat et hierarki og dermed gjort det lettere og mere naturligt at få holdt en hvis orden på klasserne.

Vedrørende orden på klasser, så er der en klasse, *Color*. Den blev skrevet, da den første virkende version af koden i starten af projektet, ikke specifikt var objekt orienteret, og derfor skulle omskrives. Det første forsøg på det, var *Color*. Den blev senere unødvendig og blev til intet andet end en samling af farve-værdier og beregning af gennemsnittet af farven i et pixel. Den er altså ikke nødvendig, men forblev, da tiden ikke var til at fjerne den fra koden og da den ingen negativ virkning har, udover øgelse af dårlig klasse orden som er omtalt længere oppe i diskussionen.

Måden skaleringen i programmet fungerer, er ved at sammensætte en *String* til robotten og tegne på konsollen, hvor pixels hoppes over i processen og derved forsvinder rækker og kolonner af pixels i billedet. En anden måde at gøre dette, som bibeholder formen af motivet i det originale billede sammenlignet med den nuværende metode, der direkte kun fjerner pixels, er hvor der tages højde for de omkringliggende pixels. Det pixel der er i fokus får sin farve sat i forhold til de omkringliggende pixels som i stedet fjernes.

I den nuværende måde at skalere på, er det ikke muligt at skalere billeder til mindre end halv størrelse. Når et billede bliver skaleret til halv størrelse, fjernes der hver anden værdi i arrayet på y, hvorefter de bliver fjernet på x. Det er ikke muligt for koden at fjerne f.eks. to af tre pixels på både x og y. Den størst mulige skalering ved nuværende metode, hvor koden kun køres en gang, er halv størrelse. Hvis et billede skulle skaleres yderligere ville det være ved at skalere to gange. Det ville muligvis kræve at der laves et array ud fra det skalerede billede for at kunne skalere mere end en gang. Altså ville man skalere en gang med det originale array og igen med det nye array. Afhængigt af hvor mange gange der skal skaleres, skal der laves samme mængde nye arrays.

Når programmet tegner et billede i konsollen, ligger billedet på siden. Hvis tiden var til det, kunne det sandsynligvis rettes ved at ændre på rækkefølgen af gennemgangen af indekser. Derudover tegnes billedet via robotten og via konsollen, spejlvendt. Grunden kan ikke siges med sikkerhed, men da det ikke er meningen, er det sandsynligt når billedet læses i main, at det spejles. Dette, hvis tiden var til det, kunne sandsynligvis rettes ved at gennemgå rækkerne af pixels den modsatte vej i alle *String*

sammensætnings- og tegnetoder. Altså ved at lade x i de indre for-loops gå fra maksimumværdi mod 0, i stedet for at gå mod maksimum, som koden gør nu.

Endnu et problem koden har er at, af grunde ikke helt klare, kan metoderne der sammensætter en String på baggrund af et helt billede når "FP" er valgt af brugeren i main på linje 57-85, ikke håndterer et billede der ikke er kvadratisk, som ønsket. Det vil sige at de dobbelt for-loops gennemgår kun en kvadratisk del af billedet, for ikke at få en *ArrayIndexOutOfBoundsException*, når der af en ukendt grund, spørges efter et index ude for grænserne sat af billedets højde og bredde. Altså har programmet en løsning, men en bedre en, som, hvis tiden var til det, kunne indføres ville være at gennemgå resten af billedet kvadratisk, stykke for stykke, indtil hele billedet er gennemgået. Hvis brugeren valgte "SP" så kan koden godt håndtere ikke kvadratiske billeder, og dette valg kan benyttes hvis brugeren kender til billedets længde og bredde, eller som anden forsøg hvis koden ikke gav det ønskede output.

"SP" valget kan benyttes som en løsning i ovenomtalte problem, "SP" har dog et problem da, hvis det bliver valgt, så promptes brugeren til at indskrive værdier af typen int, til at vælge hvilken del af billedet der skal tegnes. Hvis værdierne endten ikke er valgt inde for billedets grænser (højde og bredde) eller hvis de ikke er af typen af int, kan det skabe problemer, som fx kan det kaste en *ArrayIndexOutOfBoundsException*. Hvis tiden var til det, kunne det fixes med et while(true)-loop eller et try-catch-statement.

Til sidst i main, når brugeren promptes til om programmet skal køre forfra eller slukke på linje 244-250, kan et problem opstå afhængigt af om der vælges FP1, FP2, SP1 eller SP2. Programmet venter ikke på brugerens input, men starter automatisk programmet forfra, hvis SP1 er valgt og selvom det ikke er testet, kan SP2 have samme problem.

Byte benyttes som typen på arrayet *pictureArray* på grund af at arrayets størrelse ikke behøvede at være større for at indeholde 1 og 0, castet til byte og derfor er der ikke en grund til at benytte større datatyper. Det var tanken bag det, men et problem opstod i forhold til at programmet ikke kunne håndtere et billede når dets breddes eller længdes størrelse er omkring 256 eller højere. Der var på grund af andre problemer der dukkede op på samme tid, ikke tid til at teste præcis det maksimum der er, men det formodes at hvis de arrays der ligger i multi-arrayet *pictureArray* er større end 256, så er størrelsen af byte ikke stor nok. Altså hvis billedets højde er længere end 256 pixels, så kan et array på den længde ikke være i multi-arrayet.

Den limit programmet har for om billedet skal skaleres, er specifikt sat til 257 gange 257. Dette er en sat værdi, som skulle være blevet brugt til at teste den limit der sættes af byte i *pictureArray*.

Meningen er dog at hvis tiden var til det, ville limit afhænge af regnestykket, 65535 - antal af 'N'er i dens sammensatte String minus 1 for 'Q'. Altså for hver række af pixels i billedet skal der fjernes et pixel fra det maksimum limit har, sat af TCP, når der sendes til PLC'en, og da 'Q' står for at robotten stopper, fjernes der også et pixel for det. Da limit er sat til at et billede kan have 257 som højden, så er

der et hul i programmet hvor at et billede programmet ikke kan håndtere ikke skaleres til et billede der kan håndteres. Lidt alla det samme kan ske hvis et billede skaleres, men ikke skaleres til under 256 gange 256 fordi det originalt er for stort. Altså kan programmet komme i problemer afhængig af størrelsen af billedet eller højden af billedet.

Koden kan forbedres på forskellige måder, her er nogle af de forbedringer der med mere tid ville have blevet indført.

Greyscale delen af koden kan udvides. *assembleImage* definerer farven ved en gennemsnitlig RGB værdi. Hvid defineres med et RGB gennemsnit på 161-255 og sort med et RGB gennemsnit på 0-160. Det ville være muligt at opdele farverne i flere kategorier, hvor opdelingerne er udsnit af RGB gennemsnittet. Herefter ville det være muligt at tildele de nye farveværdier til et sæt nye trykværdier til PLC'en. Hvilket ville gøre det muligt at skabe billeder med flere grå nuancer i stedet for kun sort og hvid. Dog ville det kræve at der blev opstillet flere tegn i vores String, for at definere hvilken grå værdi der skal gives videre til PLC'en, 'U' og 'D' ville ikke længere være nok.

En anden forbedring er at få robotten til at tegne begge veje. Når robotten tegner billedet, gennemgår den hver række fra dens startpunkt på x-aksen til billedets fulde bredde, og når en række er gennemgået, før den gennemgår den næste, går den tilbage til dens startpunkt på x-aksen. Dette bruger den en masse unødvendig tid på og det ville være muligt at forkorte den tid ved at skifte række efter at en række er tegnet og dernæst tegne den næste række af billedet når robotten kører tilbage til dens startposition i x-aksen. Dette ville eliminere den tid der spildes på at robotten bevæger "blyanten" tilbage til startpunktet på x-aksen.

Ved at ændre vores strengs værdier, til omvendt rækkefølge for hvert linjeskift, ville det være muligt at løse dette problem på Java siden af processen. Det ville dog også kræve en ændring af PLC programmeringen og den måde den reagerer på sagte String.

Robotten bruger nogle gange unødvendig tid på at gennemgå billedet. en forbedring ville altså være at mindske denne tid.

Et billede har hele rækker eller store dele af rækker, hvor dets pixels er hvide, så spilder robotten en masse tid på at gennemgå disse pixels, som ikke skal tegnes. Det ville derfor være en optimering at robotten skiftede til næste pixel når der kun er 'U'er tilbage, før det næste 'N' i den String der sendes til PLC'en. På denne måde kan hele rækker erstattes med at gå til næste linje og det samme for det resterende af en række pixels, hvor resten er hvide. Dette ville dog hjælpe mere på Java siden af processen, da der så skal sendes en meget mindre String og altså kan maksimum på billedets størrelse øges. Man ville gøre dette ved den String der sendes til PLC'en bliver sat sammen baseret på bl.a om der, hen til slutningen af en række, fra det nuværende indeks, kun er 0'er. Hvis det er sandt, så sættes der kun et 'N' og ikke et stort og unødvendigt antal 'U'er.

Struktureret tekst

Opbygning af programmer

Samlet set har vi valgt, at lave fire forskellige programmer. Dette har vi valgt at gøre, for at holde det overskueligt, så vi nemt kan finde et bestemt stykke kode. Vi har lavet de fire programmer, som vil blive beskrevet senere i dette afsnit.

- Reset
- TCP
- Draw
- EmergencyStop

Vi har benyttet B&R's hjælpeprogram til at finde informationer omkring struktureret tekst. Dette har været en god hjælp, hvis der er noget man har været i tvivl om.

Liste over globale variabler hvis der bliver henvist til en variabel i teksten og den ikke står som en lokal variabel står den her.

Navn	Type	Navn	Type
dirX	BOOL	quit	BOOL
dirY	BOOL	sharpen	UINT
dirZ	BOOL	status	USINT
enabX	BOOL	testEnab	BOOL
enabY	BOOL	z_move_down	BOOL
enabZ	BOOL	z_move_up	BOOL
input	USINT [0..65535]	y_move_right	BOOL
posX	UDINT	y_move_left	BOOL
posY	UDINT	x_move_right	BOOL
posZ	UDINT	x_move_left	BOOL
reset	BOOL	newLineX	UDINT
stepX	BOOL	ValueZ	UINT
stepY	BOOL	penLength	REAL
stepZ	BOOL	placeInArray	UDINT
switch_X	BOOL	placement	UINT
switch_Y	BOOL;	newLineHelper	UDINT
switch_Z	BOOL		

Reset-program

Dette program er lavet til at sætte robotten i den samme startposition, hver gang vi enten starter robotten eller af en eller anden grund ønsker at 'genstarte' programmet. Ud over at sætte robotten i startposition findes der også en række 'testfunktioner', som bruges til at køre med robotten på de forskellige akser. Reset-programmet benytter de knapper der er blevet monteret på de tre akser, som vi kalder x, y og z.

I dette program benytter vi en lille række lokale variable, som kan ses i nedenstående tabel.

Navn	Datatype
resetX	USINT
resetY	USINT
resetZ	USINT
timer	TON

Størstedelen af programmet er indkapslet i et if-statement, som spørger, om reset = true og om testEnab = false. Dette sørger for, at programmet kører, når knappen reset er trykket ind, og dermed true. Herefter køres der igennem koden fra top til bund. Hvis disse betingelser er opfyldte begynder den på reset-sekvensen, som kører alle akserne tilbage til udgangspunktet. Dette gøres igen ved et if-statement, som spørger om en knap er trykket ind eller ej. Hvis knappen ikke er trykket ind sættes retningen af motoren mod den ønskede position hvorefter den kører med motoren indtil knappen bliver trykket ind. Umiddelbart efter spørges der om knappen er trykket ind og kører herefter ud igen, indtil der ikke længere trykkes på knappen. Dette kan ses på **Fejl! Henvisningskilde ikke fundet..** Dette gentages for hver af de tre akser, så vi ender ud med et udgangspunkt for resten af programmerne, så vi altid ved, at vi starter i samme position, hver gang vi kører programmet.

Herefter sættes posX, posY og posZ til nul, så de kan benyttes senere i koden. Dette gøres ved endnu et if-statement, som spørger om alle akserne er blevet resat, efterfulgt af en lille pause på 100ms, hvorefter værdierne sættes.

```
IF switch_X = TRUE AND resetX = 0 THEN
    enabX:= FALSE;
    dirX:= FALSE;
    stepX := NOT stepX;
ELSIF switch_X = FALSE THEN
    resetX := 1;
    dirX:= TRUE;
    stepX := NOT stepX;
END_IF

IF switch_Y = TRUE AND resetY = 0 THEN
    enabY:= FALSE;
    dirY:= FALSE;
    stepY := NOT stepY;
ELSIF switch_Y = FALSE THEN
    resetY := 1;
    dirY:= TRUE;
    stepY := NOT stepY;
END_IF

IF switch_Z = TRUE AND resetZ = 0 THEN
    enabZ:= FALSE;
    dirZ:= FALSE;
    stepZ := NOT stepZ;
ELSIF switch_Z = FALSE THEN
    resetZ := 1;
    dirZ:= TRUE;
    stepZ := NOT stepZ;
END_IF
```

Billede 1: Udklip af reset-program

Derudover er der et stykke kode, som kører robotten hen i den bestemte startposition, som sættes i gang, når der bliver trykket på knappen 'Start'. Som det kan ses på Billede 2 er der opsat et if-statement, som spørger om quit = false(startknop) og om resetX = 2. Dette sørger for, at der ikke kan trykkes start, før akserne er blevet resat. Herefter køres robotten i position ved hjælp af et if-statement på x-aksen. Der køres 1900 'steps' ud af x-aksen.

```
// if start-button pressed, then go to start position
IF quit = FALSE AND resetX = 2 THEN
  IF posX < 1900 THEN
    dirX := TRUE;
    stepX := NOT stepX;
    IF (stepX = FALSE) THEN
      posX := posX +1;
    END_IF
  ELSE
    reset:= FALSE;
    resetX := 0;
    resetY := 0;
    resetZ := 0;
    newLineX := 2294967295;
    newLineHelper := 2294967295;
  END_IF
END_IF
END_IF
```

Billede 2: Udklip af start-knap

Til sidst i dette program har vi seks if-statements, som hver gør det muligt at vi kan styre de forskellige akser. Disse har vi brugt i testfasen, hvor vi evt. skulle finde ud af, hvor robotten skulle starte, hvor blyantspidseren er placeret osv. Vi benytter et boolesk udtryk

```
// move x-axis left
IF (x_move_left AND testEnab) THEN
  stepX := NOT stepX;
  dirX := TRUE;
  IF stepX = FALSE THEN
    posX := posX +1;
  END_IF
END_IF

// move x-axis right
IF (x_move_right AND testEnab) THEN
  stepX := NOT stepX;
  dirX := FALSE;
  IF stepX = FALSE THEN
    posX := posX -1;
  END_IF
END_IF
```

Billede 3: Testknapper til styring af robot

TCP

TCP-programmet er vores modtage-program/TCPserver, der over en internet eller LAN forbindelse kan modtage et array fra en anden enhed. Dette array bliver sendt som en streng, men bliver lavet om så det modtages som et array (input) med 8 bit på hver plads. Selve koden er genbrug fra en opgave B&R har lavet med os. Dette betyder også, at selvom der er en del af koden der kan sende data, benyttes det ikke. Når strengen bliver modtaget af PLC'en lægges der et U, D, N eller Q ind på hver plads i arrayet, men da det er et USINT array lægges disse ind som decimaltal. Karaktererne i strengen bliver til nedenstående ascii kode.

$$U = 85, \quad D = 68, \quad N = 78, \quad Q = 81$$

Tallene bliver selvfølgelig sat ind i arrayet fra plads 0. Dette gør TCP'en for de pakker der modtages. Der er så det problem, at som programmet virker i version 5 kan der kun modtages 1 pakke på 64kb eller mindre, hvilket betyder hvis vores billedetil bliver større end 64kb vil den starte på pakke nummer 2, som den så lægger ind i arrayet fra plads 0 igen derfor begrænses arrayet til 65536 hvilket er en plads mere end hvad en TCP pakke skal kunne håndtere. Dette gøres for at være sikker på, at det er hele pakke 1 der kommer med.

Af de variabler der bruges i denne del af programmet kan der ses en liste nedenfor:

Navn	Datatype
tcp1	TcpOpen
tcp2	TcpServer
tcp3	TcpRecv
tcp4	TcpSend
tcp5	TcpClose
state	UINT

TcpOpen, TcpServer, TcpRecv, TcpSend og TcpClose er alle funktionsblokke fra biblioteket AsTCP.

Til sidst i programmet lukkes der for serveren for at der senere kan modtages ny data, uden at PLC'en skal genstartes. Dette kan gøres da serveren åbnes igen med det samme, men venter på at modtage ny data inden den lukker serveren igen.

Serveren bruger ip-adressen som PLC'en er blevet tildelt i konfigurationen. I dette setup bruges der en router så der er mulighed for at tilslutte flere enheder. Dette betyder så også, at der bliver brugt en ip ud fra routerens ip-range, i dette tilfælde bruges 192.168.0.103. der ud over bruges en port, som bliver defineret i programmet under variabel tcp1. Her bruges port 12345. Der kunne bruges en hel række andre porte, dog ikke porte der allerede er i brug som 5900 som bruges af visu-delen(Interfacet).

DRAW

Draw programmet er den del der læser arrayet, og ud fra hvad der sker i arrayet "input" sørger for at robotten bevæger sig.

I programmet bruger vi en række lokale variabler, som kan ses neden for.

Navn	Datatype
Activator	BOOL
tempX	UDINT
Timer	TON
sharpenderLen	UINT
i	UDINT

Først i koden testes der, om
robotten er blevet nulstillet

```
IF (reset = FALSE AND testEnab = FALSE AND penLength > 5 ) THEN
```

"reset", og om der er blevet sat en længde på blyanten "penLength". Den tester også om variabelen "testEnab" er falsk, hvis alle disse er sande i forhold til det if-statement de ligger i, vil den gå ind og teste, om der er nogle af knapperne ude i akserne der er blevet trykket ned. Hvis dette er tilfældet stoppes robotten, da dette er et tegn på at der er en akse der er kørt for langt i en retning den ikke skulle køre i. Herefter sættes variabelen "status" da denne viser, i visuen, at programmet kører.

Efter alt dette bliver der testet om blyanten skal spidises på variabelen "sharpen". Hvis variabelen er nået til 30000 vil den flytte blyanten over og spidse denne. Dette gør den ved først at flytte blyanten op af z-aksen. Hver gang den tegner sætter den variabelen "tempX" som bruges for at robotten kan huske, hvor den er noget til på papiret. Dette udnyttes i den næste del, hvor robotten bevæger sig hen af X-aksen mod blyantspidseren. Da blyantspidseren er placeret under nulpunktet ved robotten også, hvor den skal køre hen af x-aksen for at spidse blyanten. Nå den så er nået til nulpunktet bliver blyanten sænket ned i spidserne. Hvor langt blyanten bliver sænket ned, kommer an på, hvor lang blyanten er sat i "penLength". Her bruges formlen $\frac{45000}{penLength}$ som giver antallet af steps den skal gå ned, plus en værdi der er sat til 1500 steps fra 0 på z-aksen. Denne værdi er sat ud fra at det er den længst mulige blyant der er vurderet til at kunne blive spidset. Når blyanten har været nede i spidseren i 6 sekunder, hvilket er bestemt af variabelen "timer" vil den blive taget op af spidseren og bevæge sig tilbage til der, hvor den stoppede.

Hvis variabelen "sharpen" ikke er nået til 30000, vil den begynde at tegne. Her bruger den så arrayet "input". For at holde styr på hvor den er nået til i arrayet bruges variabelen "placeInArray" hvor den så lægger, hvad der er på den plads i arrayet, ind i variabelen "placement". "placeInArray" ændres hver gang variabelen "i" når 30, hvilket den gør at når der er taget 15 steps på enten x- eller y-aksen hvilket sker mens den tegner. Dette gøres for at kunne bestemme størrelsen af de pixels der tegnes. Grunden til hver pixel kun er 15 step store selvom "i" er 30, er fordi stepper motorerne reagerer på et højt signal, altså når variabelen for step bliver boolsk lav, på grund af transistorende som invertere signalet. I programmet bruges "i" kun sammen med variablerne "stepX" og "stepY" da der tegnes i 2 dimensioner.

```
IF (placement = 68 AND i < 30) THEN
  IF (posZ < (3200-ValueZ)) THEN
    IF dirZ THEN
      stepZ := NOT stepZ;
      IF (stepZ = FALSE) THEN
        posZ := posZ + 1;
      END_IF
    ELSE
      dirZ := TRUE;
    END_IF
  ELSE
    IF dirX THEN
      stepX := NOT stepX;
      i := i + 1;
      IF (stepX = FALSE) THEN
        posX := posX + 1;
        newLineX := newLineX + 1;
        sharpen := sharpen + 1;
        tempX := posX;
      END_IF
    ELSE
      dirX := TRUE;
    END_IF
  END_IF
```

For at tegne pixels bruges "U" og "D" som i ascii er 85 og 68. "U" betyder at der ikke skal tegnes, mens "D" betyder at der skal tegnes. Så det første der sker er, at der bliver testet om blyanten er nede eller oppe. Hvis højden ikke stemmer overens med hvad den plads i array den er noget til siger den skal være, altså "U" eller "D" vil den først bevæge sig af z-aksen, enten op eller ned, hvorefter den vil bevæge sig af x-aksen for en pixel altså 15 steps.

Y-aksen bevæger sig kun når "placement" er blevet ascii for "N", altså 78, hvilket betyder, at der skal laves en ny linje.

```
IF placement = 78 THEN
  newLineHelper := newLineHelper - 17 ;
  posX := posX + 17;
END_IF
```

Den starter med at z-aksen køre op til 2900 minus variabelen "ValueZ" (ValueZ er sat ud fra penLength igennem ligningen $penLength^{1.5}$ denne virker desværre ikke med alle længder så der skal findes en anden konstant.) efter blyanten er rykket op bevæger robotten sig tilbage af x-aksen ud fra variablerne "newLineX" og "newLineHelper" disse 2 variabler sørger for, at hver linje starter det samme sted. Dette gøres bl.a. ved at trække 17 steps fra "newLineHelper", hver gang der laves en ny linje da motorerne springer ca. 17 steps over ved hver ny linje derfor lægges der 17 til variabelen "posX" igen for at kompensere for motorerne. På grund af alt dette starter både "newLineX" og "newLineHelper" meget højt, så der ikke laves et overflow.

Nå den så er flyttet tilbage af x-aksen rykker den y-aksen 1 pixel altså 15 steps ved hjælp af "i".

Emergency-program

Vi har valgt at lave et dedikeret program til robotens 'Emergency Stop'. Vi har gjort dette, da vi vil være sikker på, at motorerne stopper, når man trykker på knappen. Ved denne løsning køres programmet hvert 100ms og dermed får vi en hurtig reaktion når der trykkes på knappen. Som det kan ses på billede 4, er programmet ret simpelt. Det eneste der sker er, at et if-statement spørger efter

variablen 'emergencyStop', og hvis denne er true, så sættes enabX, enabY og enabZ til true, hvilket stopper stepper-motorerne.

```
IF (emergencyStop) THEN // emergency button
    enabX := TRUE;      // disables x-axis stepper
    enabY := TRUE;      // disables y-axis stepper
    enabZ := TRUE;      // disables z-axis stepper
    status := 0;

END_IF
```

Billede 4: Nødstop

Derudover findes der et stykke kode der styrer knappen 'reset'. Hvis denne bliver trykket sættes variablen 'reset' til true. Dette gør, at programmet 'Reset' starter med at køre, og sætter robotten tilbage til startpositionen. Derudover sættes en række andre variable, som er nødvendige for at kunne starte reset-programmet.

```
IF (reset_quit) THEN // Reset button
    reset := TRUE;      // starts the reset sequence in reset-program
    quit := TRUE;
    status := 1;        // sets status light to 1
    reset_quit := FALSE;
    placeInString := 0; //resets place in array |

END_IF
```

HMI - Human Machine Interface

Vi har valgt at lave et grafisk interface til at styre tegnerobotten. Vi har lavet dette fordi det giver et rigtigt godt overblik over de forskellige variable og på den måde kan vi følge med i, hvad robotten gør. Vi har valgt at lave tre forskellige sider, med hver deres funktion. På hver af disse sider findes der et 'Common layer'. Dette lægges som et lag ovenpå de enkelte sider. Her har vi placeret de vigtigste ting, såsom 'nødstop', 'reset' og 'start'. Derudover er der også en inputboks, hvori man indtaster den længde der stikker ud af blyantsholderen. Dette benyttes i koden i programmet 'Draw'. Til sidst findes der tre knapper, som fører hen til de sider, der findes i interfacet (Kan ses i Bilag 1).

Vi har lavet siderne 'Information' og 'Konfiguration' til fremtidige tilføjelser. Disse er tiltænkt, som de beskriver, forskellige informationer om position, variables værdier, evt. billedet den er ved at tegne osv. Derudover var ideen, at man kunne sætte nogle indstillinger i konfigurationen, om evt. blyanten man benytter, tiden der skal spidses osv. Disse sider er endnu blanke, men kan ses i Bilag 2 og 3.

Til sidst er der en side dedikeret til testning. Her kan der ændres på forskellige variable, som det kan ses i bilag 4. Derudover er der knapper, som hver kan køre robotten i forskellige retninger. Til sidst er der indsat variable for positionerne på de forskellige akser. Denne side har været rigtig brugbar gennem størstedelen af forløbet.

Forbedringer

Da dette programmeringssprog er nyt for os alle har vi nogle ting, vi ikke har haft mulighed og tid til at få lavet. Disse ting er alle løsninger der hver løser mindre problemer eller gør tegningen af billedet mere effektiv.

Den ting, som vi ser som den største forbedring vi kan lave er, at få robotten til at tegne hurtigere. Som det ser ud nu, så tegner robotten en linje, hvorefter den kører tilbage til start og tegner endnu en streg. Derfor ville det være en fordel at få robotten til at tegne billedet både på vej frem og tilbage. Dette kan gøres på flere forskellige måder. Enten ved at ændre java-programmet, og måden det er sat op på. Derudover kan det også gøres i struktureret tekst, dog tænker vi, at det bliver meget sværere.

En anden væsentlig ting ved vores program er, at alle de billeder vi tegner bliver spejlvendte. Dette kan dog ændres ret nemt ved at sætte robotten til at starte i det modsatte hjørne. Vi har valgt ikke at gøre det i programmet, da vi mener det ikke betyder så meget. Dette problem kommer først rigtigt frem, hvis man tegner billeder med tekst på. Her vil teksten altså blive spejlvendt i både den ene og den anden retning.

Derudover overvejede vi metoder der kunne laves forskellige nuancer af grå, som ville gøre de billeder vi tegnede mere detaljerede. Dette kunne gøres ved forskellige grader af spidsning af blyanten. Derudover kan det også gøres ved at tegne ovenpå billedet flere gange, så man får mørkere grå de ønskede steder. Vi valgte ikke at lave dette, da det ville blive meget komplekst og desuden ikke var et krav.

Vi har også tænkt en del på, hvordan vi kunne udregne længden af blyanten. Problemet opstår efter der er blevet tegnet et stykke tid. Det er tid til at spidse blyanten, hvorefter blyanten bliver kortere. Dette vil påvirke længden blyanten skal sænkes ned mod papiret, men også længden der skal køres ned for at spidse. Vi har forsøgt at udregne forholdet mellem længden af blyanten og antallet af 'steps' der skal køres ned til papiret.

Til sidst er der nogle småting, som kunne optimeres i programmet. Vi ville gerne have nogle flere elementer i interfacet. Her skulle man gerne kunne ændre forskellige indstillinger og kunne se forskellige variables værdier. Derudover resetter vi de tre akser på samme tid. Da vi gerne vil undgå, at blyanten kolliderer med blyantspidseren eller tegne streger på ved op i startpositionen ville vi gerne starte med at køre z-aksen helt i nul-position.

TCP programmet kunne forberedes ved at kunne modtage flere pakker vi har dog ikke haft mulighed for dette på grund af manglede viden og information omkring TCP biblioteket.

Resultater

Ud fra de krav der er stillet til projektet har vi med de koder der er blevet lavet fået robotten til at tegne et billede der først bliver lagt ind i java og bliver lavet om til en sting som PLC'en så modtager og tegner ud fra. Mens den tegner vil den med mellem rum spidse blyanten. (se eventuelt timelaps hvor robotten tegner under bilag) Skaleringen i java virker afhængig af billedet. Vi kan kommunikere mellem PLC'en og en pc via TCP.

Konklusion

Til sidst i forløbet, er vi kommet frem til, at vores løsning virker ud fra de fleste af vores krav. Der vil altid være noget man kunne gøre bedre og mere effektivt, og hvis vi havde haft tiden, ville vi selvfølgelig fortsætte med forbedringer.

Projektet har lært os en masse, både indenfor programmering, men også sammenhold og samarbejde. Derudover har vi haft diskussioner om forskellige løsningsforslag. Men selvfølgelig løst på bedst mulig måde.

Vi er rigtigt godt tilfredse med vores resultater, og måden vi har løst opgaven på.

Litteraturliste

???

Tids- og arbejdsplaner

I dette projekt har vi arbejdet sammen i et hold på syv. Dette gør at vi kan dele projektet på i forskellige dele. Vi har delt gruppen på i 2-3 mands hold, og sørget for, at alle har arbejdet med noget de ikke var alt for gode til. Dette er med til at give noget ekstra indlæring på de forskellige emner. I tabellen nedenfor, kan arbejdsfordelingen ses.

Arbejdsopgave	Ansvarlig
Indledning/Problemformulering	Anders Elia og Quan Nguyen
Elektronik	Anders Elia, Quan Nguyen og Peter Nielsen
Struktureret tekst og beskrivelse	Gustav Nobel og Peter Nielsen
Java-program og beskrivelse	Mads Østergaard, Caroline Kragh og Mads Benjamin Nielsen
Opsætning af rapport	Quan Nguyen

Finpudsning og korrekturlæsning	Gustav Nobel, Anders Elian, Quan Nguyen, Mads Østergaard, Mads Benjamin Nielsen, Caroline Kragh og Peter Nielsen

Når man arbejder i grupper, er det vigtigt, at holde styr på, hvad der bliver lavet på forskellige tidspunkter. Dette har vi løst bl.a. ved hjælp af en tidsplan ugentlige møder og kommunikation via internettet. Derudover er det også vigtigt at alle i gruppen ved hvad der bliver lavet og, at vi ved hvor langt man er nået i projektet.

Bilag og appendiks

???